

били вече престанали; устнитѣ склучени и отъ едно глухо хълцание на плачушитѣ, друго нищо не се забелѣвало.

Почти едноврѣменно съ пристиганието на топоветѣ, въ пристанището се спрѣли два броненосци *Едринъ* и *Измидъ*, изъ които излезнали около 30 д. арабски войници съ Балчикския каймакаминъ, началника на телеграфа Ераносъ и бързо се опжтели къмъ градеца. Щомъ пристигнали въ училището, мъже и жени обиколили каймакамина и съ плачъ му се молили за спасение. Той ги по малко утѣшавалъ а повече заставялъ да върватъ поскоро за пристанището.

Но просбата на нѣкои отъ гражданитѣ за да си взематъ нѣщо отъ къщата, каймакамина имъ далъ войници да ги пазятъ, обаче, нищо не намѣрили въ къщата си, защото черкезитѣ се били впуснали предварително като гладни вълци, всячко ограбили и съ приготвенитѣ по отъ рано коля, испратили. Други отъ женитѣ се оплакали на каймакамина че улицата въ която живѣятъ е пълна съ черкези, та не могатъ да влезнатъ въ къщата си. Каймакамина испратилъ войници подъ началството на Ераноса, обаче, послѣдния билъ ударенъ въ челото съ коршумъ и веднага умрѣлъ.¹⁾

Каймакамина като че нарочно за да остави по голѣма плячка на черкезитѣ, забралъ по скоро на елението голо, босо, гладно, придружавано отъ войницитѣ и отъ черкези и закарано на пристанището. Единъ отъ раненитѣ Хафифъ Димитръ, на когото месата били увиснали отъ черкезкитѣ камии и жена му го занела на рждѣ до пристанището, небилъ честитъ да се качи на парахода. Той умрѣлъ отъ болки, като оставилъ три малки дѣца и млада жена, която съ ногтитѣ си изровила въ пясъка гробъ и го заровила.

На пристанището се намиралъ адмирала на параходитѣ. Той веднага заповѣдалъ на матроситѣ да пренасятъ населението

¹⁾ Арменецъ Ераносъ станалъ жертва, защото безъ да обади на властѣта, отпразилъ подадената депеша отъ гръцкый консулъ въ Балчикъ, съ която се извѣствявало на иностранныитѣ посолства въ Цариградъ за положението на християнското население въ Каварна и тѣ веднага протестирали предъ Портата, която била принудена да испрати броненосцитѣ въ Каварна. Ераносъ а изпълнилъ една свята длъжностъ, като е спасилъ съ стотини невинни души и името му вѣчно ще се споменува отъ потомството въ Каварна.

За подаването на тѣзи депеша, съдѣйствувалъ прѣзь Бургаската станция и тогавашния началникъ Христаки Григоровъ.